

یادداشت

کولاکوویچ هیج کاری برای ایران نکرد

جمشید حمیدی کارشناس والیبال

● آتهایی که مسابقات والیبال قهرمانی جهان را از تلویزیون و از نزدیک تعقیب کردند، به‌خوبی متوجه شدند جنگ اصلی را در میدان مسابقه تنها بازیکنان انجام نمی‌دهند. بازیکنان ابزار و وسیله‌های هر تیمی هستند، اما وقتی شرایط مساوی می‌شود، نقش مربیان مشخص می‌شود؛ نقشی که ایکور کولاکوویچ توانست به‌خوبی آن را ایفا کند. نقش مربیان والیبال در تیم‌های بزرگسالان کنار زمین ۳۰ درصد است. ۷۰ درصد باقی‌مانده آن هنگام تمرین و آنالیز است که تیم را از هر جهت برای بردن در زمین، مسلح و آماده می‌کنند تا بازیکنان مجری این طرح‌ها باشند.

در بازی با بلغارها همه دیدند که حریف چطور نقاط ضعف تک‌تک بچه‌های ما را بررسی کرد و با عنایت به اینکه دریافت‌های ما خوب نیست، چه سرویس‌هایی را ترتیب داد.

لهستان یک بازی صددرصد تاکتیکی را مقابل ما ارائه داد. در بازی با کانادا نیز که بدترین نمایش ما داشتیم. در شرایطی که بازیکنان ما همه‌چوره از تیم رقیب سرت‌ر بودند، اما این تدبیر آنتیگا بود که توانست به شاگردانش القا کند بازی را به بهترین شکل ممکن شروع کنند. بعد از آن هم روی به کاری آوردند که بلغارها به آن توجه داشتند.

در مقابل، ما چه کار تاکتیکی‌ای مقابل کانادا انجام دادیم؟ چرا در ست پنجم کولاکوویچ هیچ چیز نداشت که رو کند. او به تیمی باخت که نه‌تنها یک سر و گردن از ایران پایین‌تر بود، بلکه مربی جوانی را در اختیار داشت که تجربه مربیگری او نیز از کولاکوویچ کمتر بود. تجهیز تیم از نظر فنی و روحی بر عهده سرمربی تیم است. کولاکوویچ هیچ کاری برای ما انجام نداده، این در حالی است که عده‌ای می‌گویند او مربی تغییر نسل‌ها در والیبال صربستان بوده است. پس اگر این‌طور بود، چرا ایشان را کنار گذاشتند؟ سعید معروف در این رقابت‌ها هر وقت توپ به دستش رسید و آرامش روانی داشت، از خود سرمربی برای تیم تاثیرگذارتر بود.

او جز در بازی با لهستان که نباید عصبی می‌شد، تیم ما را نجات داد. بعد از رفتن خولیو ولاسکو از ایران این سعید بوده که نبض تیم را با پنجه‌های طلایی‌اش در دست گرفته است. او بازیکنی است که باید تا المپیک ۲۰۲۰ توکیو برای این تیم بماند. ما در این رقابت‌ها تعدادی از جوانان را معرفی کردیم و به میدان فرستادیم؛ کاری که همه تیم‌ها کرده بودند، اما جوانان ما در مقایسه با جوانان تیم‌هایی مثل کانادا و لهستان چطور بودند؟

ما هر زمان می‌گفتم جوان‌گرایی کنید و جوانان را در مسابقات لیگ جهانی بیازمایند تا تجربه‌اندوزی کنند، عده‌ای می‌آمدند و اعتبار این رقابت‌ها را به اندازه بازی‌های المپیک بالا می‌بردند. لیگ جهانی بهترین میدان در سطح بین‌المللی است که بتواند بازیکنان کم‌تجربه را کارکشته کند. همین تفکرها باعث شد تا تنها شش، هفت بازیکن برای سال‌های طولانی در ترکیب تیم بمانند و حالا به مرز فرسودگی برسند. جوانان تیم‌های حریف هرکدام حداقل سه، چهار دوره در لیگ‌های جهانی بازی کرده‌اند، اما هنوز هم دنیا آخر نشده و ما می‌توانیم این جوانان را با شرکت‌کردن در لیگ جهانی بسازیم. توخته، اسفندیار، معنوی‌نژاد و کریمی بازیکنان جوانی هستند که هرکدام ضعف‌های خودشان را دارند، اما آنها را باید ساخت. اینها کسانی هستند که آینده والیبال ما را تضمین می‌کنند. بحث این است که استراژی فدراسیون در برابر آنها چگونه است. الان وقت تسویه‌حساب نیست، اما بعضی از دوستان و کارشناسان منتسب به والیبال، پیش از مسابقات جهانی و وقتی ایران در بازی‌های آسیایی شرکت کرد، می‌گفتند سکوی قهرمانی این بازی‌ها مال ایران است. اما آیا تیم‌های دوم کشورهای آسیایی را شکست‌دادن مهم است؟ این اظهارنظر‌ها نشان می‌دهد آدم‌هایی در بدنه والیبال کشور کار را درست گرفته‌اند که والیبال نمی‌دانند. والیبال ایران می‌تواند جزء برترین‌های دنیا باشد، اما به این شرط که نفارت دیگری را کم پشت درهای تیم ملی هستند، وارد کنیم. ما همین جوانان فعلی را هم فقط وارد تیم کرده‌ایم، آنها را نساخته‌ایم و کاری برایشان نکرده‌ایم. کانادا، بلغارستان و آمریکا در سه سال گذشته با جوانانشان به لیگ جهانی آمده‌اند.

ما بازیکن جوانی مثل شریفی را یک سال است که آورده‌ایم و توقعمان این است که در یک سال او به یک ستاره تبدیل شود.

ما نمی‌خواهیم تهمت بزنی‌م، اما در این ۲۰، ۳۰ سال گذشته، سهم جامعه والیبال در تشکیلات این رشته چه بوده است؟ وقت آن رسیده است که یک رنسانس فکری در والیبال ایران شروع شود. ما هنوز بهترین جوانان را داریم. چرا زالتانوف، مربی و بازیکن نامدار بلغارستان، وقتی اسفندیار را می‌بیند، می‌گوید یاد جوانی‌های خودم می‌افتم؟ چرا خولیو ولاسکو، این مربی پرافتخار والیبال دنیا، می‌گوید هیچ کشوری اندازه ایران در این رشته پتانسیل ندارد؟ ما هم این باور را داریم، پس باید این رنسانس را آغاز کنیم.

ورزش

شفر در منگه

شرایط برای سرمربی آلمانی استقلال قبل از داری بحرانی است بحرانی که او را در فشار گذاشته تا حتما پرسپولیس را ببرد

دو، سه فصل اخیر باثبات نشان داده و معمولا تا هفته‌های آخر برای صدرنشینی مبارزه می‌کند.

اعاده حیثیت

فارغ از دو مورد بالا که بیشتر مرتبط با سرنوشت استقلال در لیگ بود، شفر باید داری را ببرد تا کمی هم اعاده حیثیت کند؛ سرمربی آلمانی استقلال در این فصل درست‌است که چند بازیکن کلیدی از جمله امید ابراهیمی، جیاروف و تیمار را از دست داده ولی کلی هم بازیکن خریده به این امید که جای خالی آنها را پر کند. بازیکنانی که هرکدام کلی قیمتشان بوده و البته از لحاظ فنی هم توانایی‌های زیادی دارند. طارق همام، تبریزی، الحاجی گرو، نویمار و علی کریمی، نمونه‌هایی از بازیکنان جدید این فصل استقلال هستند که نشان می‌دهد این تیم حداقل از لحاظ مهره چیزی کم ندارد. استقلال اگرچه سه بازیکن مهم را از دست داده ولی در عوض دو برابر آنها بازیکن صاحب‌نام خریده، ولی هنوز نتیجه به‌دردیخوری نگرفته است؛ در لیگ قهرمانان آسیا با وجود نمایش خوب در دیدار برگشت مقابل السد در یک چهارم نهایی، کاری از پیش نبردند و کنار رفتند. در لیگ هم که پیش از شروع بازی‌های این هفته در میانه پلین جدول و رده یازدهم ایستاده‌اند. همه این اتفاقات در شرایطی رخ داده که پرسپولیس کاملا شرایط سختی را تجربه کرده، ولی درعین‌حال موفق بوده؛ برانکو و تیمش نه‌تنها از خریدن بازیکن در دو بخره نقل‌وانتقالات محروم بوده‌اند، بلکه چندین بازیکن تاثیرگذارشان را هم از دست دادند: وحید امیری، فرشاد احمدزاده و محسن مسلمان هم از این تیم جدا شدند و به تیم‌های دیگر رفتند. هرچند شاید تعدادی از این بازیکنان در اندیشه‌های برانکو جایی نداشتند، ولی حداقل به وزن نیمکت پرسپولیس کمک می‌کردند. بااین‌حال برانکو و پرسپولیس ضعیف‌تر که نشدند هیچ، بلکه با بازی‌های تهاجمی، حالا مورد تمجید بسیاری از کارشناسان فوتبال هم قرار گرفته‌اند. برانکو گاهی با استفاده از بازیکنان کم‌نام‌ونشان توانسته از مهلکه بگیریزد؛ رسیدن پرسپولیس به نیمه‌نهایی لیگ‌قهرمانان آسیا از یک سو و حضور در بالای جدول لیگ از سوی دیگر، به وینفرد شفر فشار زیادی آورده که هرطور شده توانایی‌هایش را ثابت کند. شفر و استقلال حالا هرطور شده باید داری را ببرد تا حداقل از خوردن این برجسب که دانش فنی این مربی پایین‌تر از حد تصور است، در امان بمانند.

خطرآخراج

شاید مهم‌ترین انگیزه‌ای که باعث شود شفر به بردن در داری فکر کند همین مورد باشد؛ ترس از اخراج. درست که این مربی فصل پیش فراتر از انتظار ظاهر شد و توانست تیم بحران‌زده منصوریان را به یک تیم باثبات و سازماندهی‌شده تبدیل کند، ولی اتفاقات گذشته مربوط به گذشته است؛ بعید است هواداران استقلال حاضر باشند فرصت زیادی را در اختیار این مربی با این رویه قرار بدهند. استقلال شفر برای اولین‌بار در لیگ برتر در سه بازی پیاپی موفق به گل‌زنی نشده و کمتر از سه امتیاز هم به دست آورده. آنها مقابل نساجی و فولاد با تساوی بدون گل متوقف شدند و مقابل پارس جنوبی جم با یک گل شکست خورده‌اند. از همه عجیب‌تر اینکه در هشت بازی این فصل فقط یک برد داشته‌اند. با احتساب دو بازی در مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان آسیا که با یک شکست و یک تساوی همراه بود، شفر و تیمش هشت بازی (در کنار شش بازی در لیگ) داشته‌اند و فقط یک برد به دست آورده‌اند. آماری ضعیف که این مربی را در آستانه اخراج از این باشگاه قرار می‌دهد. مشابه این اتفاق پیش‌تر برای آبی‌های تهران رخ داده؛ آنها در لیگ دوم از زمانی که رقابت‌ها با نام لیگ برتر شروع شد یک مربی آلمانی دیگر داشتند؛ رولند کوخ. او آمده بود تا استقلال را به یک تیم مقتدر تبدیل کند، ولی نتایجی که به دست آورد شباهت زیادی با نتایج کنونی وینفرد شفر داشت. هرچند در آن مقطع زمانی کوخ یک امتیاز هم از استقلال شفر بیشتر گرفته بود؛ دست‌آخر پیش از پایان فصل، رولند کوخ از استقلال برکنار شد تا پای مربی خارجی پیش از همین وینفرد شفر دیگر به استقلال باز نشود. حالا اگر شفر مروری ساده بر سرنوشت هم‌وطن قدیمی‌اش داشته باشد می‌تواند به اهمیت بردن داری بیشتر پی ببرد.

یک‌شروع تازه

فارغ از فشارهایی که بر مربی آلمانی این روزهای استقلال وارد می‌شود، بردن داری برای این مربی و تیمش می‌تواند یک شروع دوباره باشد؛ استقلال یک بازی کمتر در لیگ دارد و با احتساب بردن پرسپولیس و برتری برابر نفت مسجدسلیمان در بازی معوقه، می‌تواند تا حدود زیادی فاصله‌ها را پوشش دهد؛ هم به پرسپولیس نزدیک شود و هم اینکه سیر صعودی‌اش برای رسیدن به بالای جدول را شروع کند. البته همه اینها به شرطی است که پرسپولیس و برانکو، تیم و مربی‌ای که نشان داده‌اند به این سادگی‌ها تسلیم نمی‌شوند، داری را به رقیب واگذار کنند.

داری ۸۸ تهران که قرار است همین پنجشنبه برگزار شود، پیش از هر زمان دیگری برای استقلال و در رأس آن برای وینفرد شفر، سرمربی آلمانی این تیم اهمیت دارد. شفر که در این فصل هنوز نتوانسته تماشاگران استقلال را خوشحال کند، امید زیادی دارد با بردن داری دوباره اعتماد کم‌رنک‌شده آنها را به دست بیاورد. این مربی و تیمش در حالی اسیر بحران مقطعی شده‌اند که فصل پیش عملکردی فوق‌العاده داشتند و توانستند دست به کارهای مهمی بزنند. شفر که از میانه‌های فصل جای علیرضا منصوریان روی نیمکت استقلال را گرفت، نه‌تنها هویت ازدست‌رفته این تیم در لیگ را برگرداند و آبی‌های تهران را سوم کرد بلکه جام حذفی را هم به نام خودش زد تا در اولین فصل حضورش توانسته باشد برای استقلال جام بیاورد. بااین‌حال با شروع رقابت‌های فصل جدید به‌ویژه دو تورنمنت لیگ و لیگ‌قهرمانان آسیا، نه استقلال آن استقلال نیم‌فصل دوم سال پیش است و نه شفر همان مربی‌ای که بلد بود تیمش را در حساس‌ترین بازی‌ها از بحران نجات دهد. این تیم حالا پس از شش بازی در لیگ فقط یک برد به دست آورده و در آستانه داری تهران، در جدول رده‌بندی شرایط خوبی ندارد. این اتفاقات دست‌به‌دست ما داده تا سرمربی استقلال حسایی در تنگنا قرار بگیرد. او حالا به نظر می‌رسد یک چاره بیشتر نداشته باشد؛ بردن داری. رسیدن به برتری مقابل رقیب سنتی این روزها می‌تواند به تیم آبی‌پوش پایتخت روحیه از دست‌رفته را برگرداند. در مقابل اما این سکه روی دیگری هم دارد؛ اگر استقلال داری پایتخت را به رقیب سنتی بیازد، آن‌وقت آسایش نسبی به‌وجودآمده حسایی متشنج می‌شود. شفر حالا هرطور شده باید داری را ببرد و برای این منظور، دلایل زیادی هم وجود دارد.

فاصله‌گرفتن از پرسپولیس

مهم‌ترین دلیلی که شفر را وادار می‌کند به نتیجه‌ای غیر از بردن در داری فکر نکند، درخشش پرسپولیس است. شاگردان برانکو در این فصل حسایی سرحال نشان داده‌اند. این تیم با وجود تمام محدودیت‌هایی که داشته در هر دو جبهه‌ای که حاضر بوده و جنگیده، نتیجه گرفته و از همه مهم‌تر برنده شده است. پرسپولیس در بازی‌های لیگ با احتساب یک بازی بیشتر نسبت به استقلال فعلا ۱۱امتیازی است و در رده دوم جدول رده‌بندی قرار دارد. شکست‌خوردن شفر از برانکو در داری پیش‌رو به این معنی است که هنوز رقابت‌های لیگ داغ نشده، اختلاف امتیاز با پرسپولیس دورقمی می‌شود. استقلال فعلا بعد از شش بازی هفت امتیاز گرفته و تا همین‌جا هشت امتیاز از رقیب دیرینه‌اش فاصله دارد. بردن پرسپولیس می‌تواند این فاصله را ۱۱امتیازی کند و ناراحتی هواداران استقلال را دوچندان.

فاصله‌گرفتن از صدر

استقلالی‌ها با شفر در فصل پیش هرچند دیر ولی به‌موقع استارت رسیدن به برد و موفقیت را زدند؛ آنها از نیمه‌های پایین جدول شروع کردند و دست آخر به بالای جدول رده‌بندی رسیدند و حتی این شانس را داشتند که به کارشان با عنوان دومی پایان دهند. امسال که شفر از همان ابتدا تیم را جمع کرده و در دست گرفته بود، هواداران امید زیادی داشتند که استقلال از همان ابتدای فصل خوب استارت بزند و خودش را در جمع بالانشینان جدول جا کند؛ اتفاقی که فعلا نیفتاده و فاصله با سایر تیم‌های بالانشین هم رو به فزونی است. به‌غیر از پرسپولیس ۱۵امتیازی که در رده دوم قرار گرفته، تیم‌های پدیده، سپاهان و سایپا هم به‌ترتیب با ۱۶، ۱۳ و ۱۳ امتیاز در رده‌های اول، سوم و چهارم جدول ایستاده‌اند. این امتیازات که در همین ابتدای فصل جمع شده، نشان می‌دهد استقلال در صورت شکست در داری، در ادامه راه‌کار نفس‌گیری برای تکرار همان رتبه نسومی سال پیشش را دارد. به‌ویژه اینکه هم سپاهان با امیر قلعه‌نویی متحول شده و هم علی دایی در

شوک به تیم ملی وزنه‌برداری ایران

سعید علی حسینی مسابقات جهانی را از دست داد

علی حسینی در این باره می‌گوید: «هفت ماه پیش زانویم را عمل کردم و چون بازی‌های آسیایی برابم بسیار مهم بود، سعی کردم زودتر تمریناتم را انجام دهم و برای بازی‌ها به شرایط ایده‌آل برسم. از این رو زیرسازی لازم را انجام ندادم تا عضلاتم را قوی کنم. اگر بخواهم باز هم به آن فشار وارد کنم، آسیب‌دیدگی‌ام ممکن است تشدید شود. با توجه به این موضوع صلاح نیست در مسابقات جهانی شرکت کنم و باید کارهای زیرسازی را روی زانویم انجام دهم. حتی مشخص نیست که می‌توانم در هفته‌های باقی‌مانده در لیگ شرکت کنم یا خیر. فعلا باید بحث درمان زانویم را در پیش بگیرم. ان‌شاءالله که برای سال ۲۰۱۹ مسئله‌ای پیش نیاید، سعی می‌کنم رکوردهای خوبی را به ثبت برسانم.»

عدم حضور علی حسینی در رقابت‌های جهانی ترکمنستان در حالی است که ایوب موسوی و علی میری هم به دلیلی آسیب‌دیدگی در حال حاضر در اردوها حضور ندارند. محمدحسین بروخه، سرمربی تیم ملی وزنه‌برداری در این باره می‌گوید: «از چند ماه قبل احتمال می‌دادیم در این شرایط قرار بگیریم بر همین اساس نرفاتی را از قیل امیر حقوقی و رضا بیرالوند به اردو فراخواندیم و همایون تیموری هم پس از چند روز از آغاز هفتمین مرحله اردوی تیم ملی به تمرینات

خبر

نمایش ضعیف یاران چمنیان برابر هند

دومین ناکامی تیم ملی فوتبال نوجوانان در آسیا

● روز گذشته تیم فوتبال نوجوانان که در دومین بازی‌اش در مسابقات قهرمانی فوتبال آسیا مقابل تیم ملی هند قرار گرفت، نتوانست برابر این تیم به پیروزی دست پیدا کند و تساوی بدون گل متوقف شد. امیرحسین باویه در این دیدار فرصت خوبی را از روی نقطه پنالتی از دست داد تا ناکامی نوجوانان در این رقابت‌ها تکمیل شود. باوجوداین پالتی نوجوانان ایران به‌طورکل نمایش خوبی در بازی ارائه نکردند و هند می‌توانست به پیروزی هم برسد.

با توجه به شکست ایران در بازی نخست مقابل اندونزی، شاگردان عباس چمنیان از دو بازی یک امتیاز کسب کردند. در دیگر بازی این گروه هم اندونزی و ویتنام با هم مساوی کردند تا حالا شرایط کمی پیچیده شود. در این گروه هند و اندونزی چهارامتیازی هستند و دو تیم ایران و ویتنام هم یک امتیازی شده‌اند. با توجه به اینکه در آخرین روز بازی‌های گروهی هند و اندونزی با هم بازی می‌کنند و ایران و ویتنام هم با هم؛ آن وقت اگر مسابقه اول مساوی شود، ایران در صورت برتری مقابل ویتنام هم به مرحله دوم نمی‌رسد. ایران به‌عنوان نایب‌قهرمان دوره گذشته بازی‌ها پای به این مسابقات گذاشته اما تاکنون نتوانسته در حد و اندازه‌های قهرمانی ظاهر شود.

والیبال ایران سیزدهم شد

● در پایان دور دوم رقابت‌های والیبال قهرمانی جهان ۲۰۱۸ شش تیم راه‌یافته به دور سوم مشخص شدند و تیم ملی ایران هم با حذف در این مرحله در رده سیزدهم قرار گرفت. با توجه به اینکه براساس برنامه چهار تیم برتر هر گروه به همراه دور تیم برتر جواز صعود به دور سوم را کسب می‌کردند، به‌این‌ترتیب تیم‌های ایتالیا، برزیل، آمریکا و لهستان به‌عنوان صدرنشینان گروه‌های چهارگانه راهی دور سوم شدند و تیم‌های صربستان و روسیه هم به‌عنوان برترین تیم‌های دوم گام به دور بعد گذاشتند. همچنین با توجه به پیروزی ۳بر۲ کانادا برابر بلغارستان تیم ملی والیبال ایران با چهار برد و چهار باخت و کسب ۱۲ امتیاز در قعر جدول گروه G قرار گرفت و در پایان به صورت مشترک با تیم‌های آرژانتین، فنلاند و استرالیا در رده سیزدهم قهرمانی جهان ایستاد.

علیرضا فغانی داور داری ۸۸ شد

● علیرضا فغانی به‌عنوان داور داری ۸۸ پایتخت انتخاب شد. به گزارش سایت رسمی فدراسیون فوتبال، کمیته داوران اسامی داوران بازی‌های هفته هشتم لیگ برتر باشگاه‌های کشور را اعلام کرد که بر این اساس علیرضا فغانی قضاوت مسابقه تیم‌های فوتبال استقلال و پرسپولیس را در روز پنجشنبه پنجم مهرماه ساعت ۱۸:۳۰ در ورزشگاه آزادی برعهده خواهد داشت. محمدرضا منصوری و رحیم شاهین کمک‌های اول و دوم فغانی در این بازی خواهند بود. سیدرضا مهدوی به‌عنوان داور چهارم و مهدی عالیقدر به عنوان کمک‌داور ذخیره انتخاب شده‌اند. حسین عسکری ناظر داورى و فريدون اصفهانيان ناظر ويژه داورى این دیدار هستند.

برنامه

مهم‌ترین بازی‌های فوتبال اروپا

- سه‌شنبه سوم مهر**

اتلتيكو مادرید-اونسکا ۲۱:۳۰

اینتِر-فیورنتینا ۲۲:۳۰

بايرن مونیخ-آگزبورگ ۲۲:۰۰

موناکو-آژنه ۲۰:۳۰

منچستر یونایتد-دربی کانتی (اتحادیه) ۲۲:۳۰

جدول

تیم	بازی	برد	تفاضل	امتیاز
پدیده	۷	۵	۵	۱۶
پرسپولیس	۷	۴	۶	۱۵
سپاهان	۷	۳	۸	۱۳
سلیپا	۷	۴	۲	۱۳
تراکتورسازی	۷	۲	۱-	۱۰
پیکان	۶	۲	۳	۹
استقلال خوزستان	۷	۲	۱	۹
پارس جنوبی جم	۷	۲	۰	۸
ذوب آهن	۷	۲	۱-	۸
فولاد	۷	۲	۴-	۸
استقلال	۶	۱	۲	۷

ماشین‌سازیتبریز	۷	۱	۱-	۷
نساجی‌ماژندران	۷	۱	۲-	۶
منعت نفت آبادان	۶	۰	۱-	۵
نفت‌م.سلیمان	۶	۰	۴-	۳
سپیدرودرشت	۷	۰	۱۱۳-	۲

عکس: Gettyimages